

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev2 441/12
19.12.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Vlaste Jovanović, predsednika veća, Predraga Trifunovića i Zvezdane Lutovac, članova veća, u parnici tužioca S.I. iz V., čiji je punomoćnik R.M., advokat iz V., protiv tužene O.Š. B.M. iz G.P., koju zastupa advokat D.J. iz V., radi poništaja rešenja i naknade štete, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Apelacionog suda u Nišu Gž1 2055/11 od 01.02.2012. godine, u sednici održanoj 19.12.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Apelacionog suda u Nišu Gž1 2055/11 od 01.02.2012. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Apelacionog suda u Nišu Gž1 2055/11 od 01.02.2012. godine, odbijena je žalba tužioca i potvrđena presuda Osnovnog suda u Leskovcu - SJ u Vlasotincu P1 2007/10 od 23.03.2011.godine. Tom presudom stavom prvim izreke, odbijen je tužbeni zahtev tužioca kojim je traženo da sud poništi rešenje direktora tužene broj 107 od 11.07.2005. godine o izrečenoj disciplinskoj meri prestanka radnog odnosa, kao i zahtev da se tužena obaveže da tužioca vrati na poslove i radne zadatke profesora fizičkog vaspitanja. Stavom drugim izreke, odbijen je tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da sud obaveže tuženu da mu na ime naknade štete u visini izgubljene zarade za period od 12.04.2005. godine do 30.09.2009. godine isplati iznose sa zakonskom zateznom kamatom, na način bliže određen u tom stavu. Stavom trećim izreke, obavezan je tužilac da tuženoj na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 17.500,00 dinara.

Protiv pravosnažne drugostepene presude, tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni kasacioni sud je ispitao pobijanu presudu, u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupiku - ZPP, pa je našao da je revizija tužioca neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna procesna povreda iz tačke 12. navedenog člana, na koju se ukazuje u reviziji, s obzirom da presuda sadrži jasne i potpune razloge o bitnim činjenicama, koji nisu protivrečni izvedenim dokazima. U drugostepenom postupku nije došlo do propusta u primeni ili do nepravilne primene bilo koje od odredaba procesnog zakona, pa se neosnovano revizijom ukazuje na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 1. ZPP-a. Drugostepeni sud je cenio žalbene navode od značaja i naveo razloge koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti, pa se neosnovano ukazuje u reviziji na bitne procesne povrede iz člana 361. stav 2. ZPP.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani. Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je bio u radnom odnosu kod tužene, na radnom mestu nastavnika fizičkog vaspitanja u osnovnoj školi. Roditelji učenice VII razreda su 07.12.2004. godine podneli peticiju-prijavu protiv tužioca, zbog toga što je on zlostavljao učenicu savijanjem i uvrtanjem ruku i dodirivanjem delova tela koje prelazi granice u odnosu nastavnik-učenik. U prijavi je dalje navedeno, da je takvo ponašanje tužioca kod učenice izazvalo poniženje, strah i teškoće u učenju. Povodom tog događaja, tužilac je oglašen krivim i kažnjen pravosnažnom presudom Opštinskog suda u Vlasotincu K 155/05 od 31.05.2006. godine zbog krivičnog dela nedozvoljene polne radnje iz člana 182. stav 1. u vezi čl. 181. st. 3 KZ-a. Vršilac dužnosti direktora škole je 12.04.2005. godine doneo rešenje na osnovu kojeg je tužilac udaljen sa rada, a istog dana je protiv njega pokrenut disciplinski postupak. U disciplinskom postupku, okrivljenom (tužiocu) predočena je prijava roditelja od 07.12.2004. godine. Dalje je utvrđeno da su, po prijavama roditelja i učenika, nastavničko veće i školski odbor još u septembru 2004.godine bili upoznati sa tim da se tužilac nedolično ponošao u nastavi, zbog čega je on upozoren. Učenici su potvrdili da je tužilac u prvom polugodištu 2004/2005 godine često izgovarao vulgarne reči i izraze i da je imao fizičke kontakte sa učenicama, ali da je od kraja 2004. godine njegov odnos sa njima bio bolji i odgovorniji, sve do

marta 2005.godine, kada je nastavio nedolično da se ponaša. Po oceni disciplinskog organa tužene, tužilac je učinio težu povredu radne obaveze iz člana 131. tačka 2. i 3. Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja - ugrožavanje ili povređivanje fizičkog ili psihičkog integriteta deteta i vređanje dece, učenika koje se ponavlja ili utiče na proces obrazovanja. Tužiocu je odlukom tužene od 11.07.2005. godine izrečena disciplinska mera prestanka radnog odnosa. Na utvrđeno činjenično stanje, nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo kada su odbili tužbeni zahtev.

Osnovni ciljevi obrazovanja i vaspitanja jesu, između ostalog, usvajanje osnovnih socijalnih i moralnih vrednosti društva i poštovanje prava dece, ljudskih i građanskih prava. Lica koja obavljaju obrazovni i vaspitni rad dužna su da ukupnim ponašanjem i kulturom ophođenja prema deci doprinose ostvarenju tih ciljeva, što je u konkretnom slučaju izostalo. Tužilac je u više navrata od decembra 2004. godine do marta 2005. godine, u prostorijama škole, izgovarao uvredljive reči, izraze i neprimerenim fizičkim kontaktima vređao učenike i ugrožavao njihov fizički i psihički integritet. On je kao lice koje obavlja obrazovni rad znao da tim radnjama čini teže povrede radne obaveze iz člana 131. stav 1. tačka 2. i 3. Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja („Službeni glasnik RS“, broj 62/2003...). Stoga su nižestepeni sudovi pravilno zaključili da je disciplinska mera prestanka radnog odnosa zakonito doneta, na osnovu člana 129. i 132. stav 2. tog zakona. Tužiocu je zakonito prestao radni odnos, pa tuženi nije dužan da mu isplati naknadu štete u visini izgubljene zarade.

U disciplinskom postupku su utvrđeni vreme, mesto i način izvršenja radnje povrede radne obaveze, koja je zakonito sankcionisana merom prestanka radnog odnosa, pa nisu osnovani navodi revizije o pogrešno primenjenom materijalnom pravu.

Na osnovu člana 405. stav 1. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Vlasta Jovanović,s.r.